

εἰς ἀμηχανίαν. Ὁ Φρειδερίκος ἀκούσας ταῦτα ὕψωσεν ἀπειλητικῶς τὸν δάκτυλον:

—Κουάντς, τῷ λέγει, —θὰ μοῦ τὸ ἀποδείξῃς αὐτὸ τὸ ὅποιον λέγεις.

—Μεγαλειότατε, εἶμαι ἕτοιμος εἰς πᾶσαν δοκιμασίαν, ἀπήντησεν ὁ Κουάντς, ὑποκλινόμενος εὐσεβάστως.

Ἡ ἔλευσις αὐλικοῦ τινος διέκοψε τὸν διάλογον, ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς δὲν ἐπανῆλθε πλέον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἐλησμονήθη ὅλως τὸ συμβᾶν μετὰ τινας ἡμέρας. Μετ' οὐ πολὺ ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ ἐν τοῖς ἀνακτόροις συναυλία, ἐν ἣ ὁ Κουάντς θὰ ἔπαιζε μονωδίαν τινὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ βασιλέως. Ὁ Κουάντς οὐδὲν ὑποπτευόμενος ἀνέρχεται κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην μόνος ἐπὶ τῆς μουσικῆς ἐξέδρας καὶ εὐρίσκει ἐπὶ τοῦ ἀναλογίου μέγα χαρτίον, ἐφ' οὗ ἦτο γεγραμμένον:

«Ὁ Ἰωάννης Κουάντς εἶνε ὁ πρῶτος γαῖδαρος.
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Ο Β' .».

Ὁ Κουάντς, χωρὶς νὰ συσπάσῃ οὐδεμίαν ἴνα τοῦ προσώπου του, ἔλαβε τὸ χαρτίον, ἐδίπλωσεν αὐτὸ καὶ ἦτο ἕτοιμος μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀπαθείας νὰ τὸ θέσῃ εἰς τὸ θυλάκιόν του, ὅτε ὁ βασιλεὺς, ὅστις τὸν παρετῆρει ἀσκαρδαμυκτεῖ:

—Αἶ, Κουάντς, τῷ λέγει, τί κρύπτεις αὐτοῦ; Δεῖξε καὶ εἰς ἡμᾶς τί εἶνε αὐτά.

—Μεγαλειότατε, κάποιος ἠθέλησε νὰ ἀστεϊευθῇ μαζύ μου καὶ δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ γείνῃ λόγος περὶ τοῦ πράγματος.

—Ἀἶ, ἐφώνησεν ὁ βασιλεὺς προσποιούμενος τὸν ἐκπληκτον, διάβασέ μας, ἔλα ν' ἀκούσωμε τί σοῦ γράφουν.

Ὁ Κουάντς ὑπεκλίθη.

—Ἀφοῦ ἐπὶ τέλους θέλει ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ν' ἀκούσῃ καὶ καλὰ τί μοῦ γράφουν... ἰδοῦ...»

Καὶ ἐκπύξας ἡσύχως τὸ χαρτίον ἀνέγνωσε μεγαλοφώνως καὶ ἐν μιᾷ σειρᾷ, τονίζων ἰδίως τὰς τελευταίας λέξεις.

Ὁ Ἰωάννης Κουάντς εἶνε ὁ πρῶτος γαῖδαρος.
Φρειδερίκος ὁ δεῦτερος .»

Ἀπαντες ὠχρίασαν, τινὲς δὲ τῶν αὐλικῶν ἔθεσαν τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τῆς λαβῆς τοῦ ξίφους. Μόνον ὁ Φρειδερίκος ἔμεινεν ἡσυχος. Μειδιῶν προσῆλθεν εἰς τὸν Κουάντς, ὅστις ὑπεκλίνετο ὑλαθῶς, καὶ θωπεύσας αὐτὸν διὰ τῆς χειρὸς εἰς τοὺς ὤμους:

—Καλὰ τὰ κατὰφερεις, ἀγαπητὲ Κουάντς, ὧ εἶπε, ἀλλ' ἄλλη φορὰ νὰ μὴ εἶσαι τόσῳ ὀνδρός· ἀκοῦς;

Η ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ

Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο εἶνε γνωστὸν ἐν τῇ βοτανικῇ ἐπιστήμῃ τὸ πείραμα τοῦ Δυχαμέλ. Ὁ σοφὸς φυσιολόγος, λυγίσας βαθμηδὸν τὸν εὐθὺν καὶ μακρὸν κορμὸν ἱτέας, ἐνέχωσεν εἰς λάκκον καὶ ἐκάλυψε διὰ χώματος τοὺς κλώνους πάντας μετὰ τῶν φύλλων. Μετὰ τινα καιρὸν οἱ κλώνες εἶχον ριζωθῇ. Τὸ δὲ δένδρον ἀπέμεινε ἄφυλλον καὶ ἔχον ρίζας εἰς ἀμφότερα τὰ τέρματα τοῦ τοξοειδοῦς κορμοῦ. Τότε ἀνασπᾶσας τὴν ἀρχικὴν καὶ ἀληθῆ ρίζαν ἀνεστῆλωσεν αὐτὴν καὶ ἐκαθάρισεν ἀπὸ τοῦ χώματος. Καὶ μετ' ὀλίγον ἀπὸ τῆς ρίζης ταύτης νέον φύλλωμα ἐγεννήθη ὡς ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀέρος.

Η ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΙΣΟΤΗΣ

Ὅταν ἐνταφιάζωνται οἱ αὐτοκράτορες τῆς Αὐστρίας, μεταφέρονται διὰ τῆς συντομωτάτης ὁδοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Καπουκίνων, ὅπως κατατεθῶσι ἐν τῇ ἐκεῖ κρύπτῃ. Εἴθισται δὲ ἅμα ἀφικομένου τοῦ φερέτρου νὰ κρούῃ ὁ τελετάρχης τὴν θύραν τῆς κρύπτῃς, ὅπως αὕτη ἀνοιχθῇ. «Τίς εἶ;» ἐρωτᾷ ὁ φύλαξ ἔσωθεν εὐρισκόμενος. «—Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ ἐκλαμπρότατος αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας κτλ.» Ἡ φωνὴ ἔσωθεν ἀπαντᾷ: «Δὲν τὸν γνωρίζω». Τότε ὁ τελετάρχης κρούει ἐκ δευτέρου. «Τίς εἶ;» «—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας.» «Δὲν τὸν γνωρίζω.»—Ὁ τελετάρχης κτυπᾷ ἐκ τρίτου—«Τίς εἶ;»—«Ὁ ἀδελφός μας Φραγκίσκος». Τότε ἀνοίγεται πάραυτα ἡ θύρα καὶ τὸ φορεῖον κατατίθεται εἰς τὸν τάφον.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὅχι ἡ ἀνάπαυσις, ἀλλ' ὁ ἀγὼν ὁ διηνεκής σχηματίζει τὸν ἰσχυρὸν χαρακτῆρα.

Προσπάθησον νὰ σκέπτεσαι ὀλίγον καὶ νὰ ἐνεργῇς πολὺ. Ἐὰν δὲν προσέξῃς εἰς τοῦτο, ὅλος σου ὁ βίος παρέρχεται εἰς σχέδια, καὶ δὲν θὰ σοῦ μείνῃ καιρὸς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν.

Μία ἡμέρα ἀργίας κουράζει ὡς μία νύξ ἀϋπνίας.

Ἡ ἀνία καταλαμβάνει μόνους τοὺς ἀνάνδρους, τοὺς παραδιδόμενους εἰς τὴν ἀδρά-

νειαν αὐτῶν, τοὺς μὴ ἀντιδρῶντας δραστη-
ρίως καθ' αὐτῶν, τοὺς λησμονοῦντας τοὺς
ἄλλους.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Γαλλικὸν ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν περιγράφει ἐν πολλῇ λεπτομερείᾳ τὸν ἐν τῷ ἐστιατορίῳ τοῦ ἐν Παρισίοις κ. Γάστωνος Μενιέ λειτουργοῦντα ἀπό τινος ἐπιτραπέζιον ἡλεκτρικὸν σιδηρόδρομον. Διὰ τοῦ κομψοτάτου καὶ εὐφυοῦς τούτου μηχανήματος ὁ οἰκο-
δεσπότης μεταθιβάξει ἀπὸ τοῦ μαγειρείου εἰς τὸ ἐστι-
ατόριον τὰ ἐδέσματα καὶ πάντα τὰ χρήσιμα διὰ τὸ γεῦμα, χωρὶς νὰ ἀπασχολῇ οὐδένα ὑπρέτην. Ὁ σιδηρόδρομος, οὗ τὰ βαγόνια εἶνε τροχοφόροι δίσκοι ὠραίοι, ἐπεστρωμένοι διὰ λευκῶν χειρομάκτρων, κο-
μίζων τὸ φαγητὸν ἴσταται πρὸ ἐκάστου συνδαιτυμό-
νος, ἔπειτα δὲ διὰ τῆς πίεσεως κομβίου τινὸς προχω-
ρεῖ πρὸς ἄλλον καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τέλους τῆς τραπέζης, ἐφ' ἧς ὑπάρχουσι τοποθετημέναι αἱ σιδη-
ραὶ γραμμαῖαι δι' ὧν βαίνει. Οὐδεὶς ὑπρέτης δύναται νὰ ἐκτελέσῃ μετὰ τσαυτῆς τάξεως, ἀκριβεῖας καὶ ἐπιμελείας τὸ καθήκον του.

Εἴκοσιν ἐξ ὅλα ἐκατομμύρια φράγκων ἀπέφεραν τὰ προνόμια εὐρεσιτεχνίας τὰ ἀπὸνευμένα εἰς τὰς πρὸς κατεργασίαν τοῦ χάλυβος ἐφευρέσεις τοῦ Ἀγγλου Βάσ-
τεμπερ, καθὰ ἀναφέρεται ἐν τινι ἐσχάτῳ ἐκδοθείσῃ ἱστο-
ρίᾳ τοῦ χάλυβος. Πρὸς τούτοις τὰ ἐργαστήρια αὐτοῦ, μετὰ τὸ πέρας δεκατετραετοῦς συνεταιρισμοῦ, ἐπωλή-
θησαν εἰς ποσὸν εἴκοσι καὶ τετράκις μείζον τοῦ ὅλου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, καίτοι ἡ Ἐταιρία κατὰ τὴν διάρκειάν της ἐπλήρωσεν εἰς τοὺς συνεταιροὺς ὡς κέρδη τὸ πεντηκονταπλάσιον καὶ πλέον τοῦ ἀρ-
χικοῦ κεφαλαίου. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐφευρέσεων, πλὴν τῶν προνομίων εὐρεσιτεχνίας, ἀπέ-
φερον εἰς τοὺς πέντε ἰδιοκτῆτας τῶν ἐν Σχερίλδῃ χαλυβουργεῖων ἐπὶ δεκατετραετίαν ποσὸν ὀγδοηκον-
τάκις καὶ πλέον μεγαλείτερον τοῦ ἐταιρικοῦ κεφα-
λαίου, ἥτοι 100 τοῖς 100 κατὰ δύο μῆνας, ποσὸν πρωτάκουστον ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς βιομηχανίας

Τὸ ἐν Βερολίῳ στατιστικὸν γραφεῖον ἐδημοσίευ-
σεν πίνακα περὶ τῆς κινητηρίου δυνάμεως ἀπασῶν τῶν ἐν τῇ ὑψηλῇ μηχανῶν. Ἡ παρ' αὐτῶν παραγομένη ἐν ὅλῳ δύναμις ἀνέρχεται εἰς 46, 000, 000 ἵππων, ἐξ ὧν 4, 000, 000 διατίθενται εἰς τὴν κίνησιν τῶν σιδηροδρόμων. Γενομένου ὑπολογισμοῦ, εὐρέθη ὅτι πρὸς παραγωγὴν τοιαύτης κινητηρίου δυνάμεως θὰ ἀπητεῖτο ἐν χιλιεκατομμύριον ἀνδρῶν ἔπρεπε του-
τέστι νὰ καταδικασθῇ εἰς ἐργασίαν ἀποκτηναικὴν, ἢν ἡ ἀρχαϊκὴ δικαίως ἐπεφύλασσε τοῖς δούλοις, πληθυσμὸς ἀντιπροσωπεύων περίπου τὰ δύο τρίτα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς. Ἀλλ' ἐάν ἐξαίρεσωμεν τοὺς γέροντας, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά, τοὺς μὴ δυ-
ναμένους νὰ ἐργασθῶσιν, οἱ λοιποὶ ἀνέρχονται εἰς 300, 000, 000, τουτέστι μόλις ἀποτελοῦσι τὸ τρί-

τον τῶν ἀπαιτούμενων ἐργατῶν. Τὰ διάφορα ἔθνη λίαν διάφορον θέσιν κατέχουσιν ἐν τῷ πίνακι τῷ πα-
ριστῶντι τὴν δύναμιν τῶν μηχανῶν ἐν τῇ ὑψηλῇ. Ἡ Ἀγγλία ἔχει μηχανὰς δυνάμεως 7, 000, 000 ἵππων, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀτραυμαξῶν, ποσὸν ἀναλογοῦν πρὸς ἓνα ἵππου ἀνὰ πέντε κατοί-
κους· αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι ἔχουσι μηχανὰς δυνά-
μεως 7 1/2 ἐκ. ἵππων, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ πληθυσμὸς τῶν εἶνε πολυαριθμότερος τοῦ τῆς Μ. Βρετανίας ἡ ἀναλογία εἶνε ἐνδὸς ἵππου ἀνὰ 6 1/2 κατοίκους. Τὴν τρίτην θέσιν κατέχει ἡ Γερμανία, ἔχουσα μηχανὰς δυνάμεως 4 ἐκ. ἥτοι ἀναλογίαν 1 ἵππου πρὸς 11 κατοίκους· τὴν τετάρτην ἡ Γαλλία μὲ μηχανὰς δυ-
νάμεως 3 ἐκ. ἵππων, ἥτοι ἀναλογίαν 1 ἵππου πρὸς 13 κατοίκους, τὴν πέμπτην ἡ Αὐστρουγγαρία μὲ μηχανὰς δυνάμεως 1 ἐκ. ἵππων, ἥτοι ἀναλογίαν 1 ἵππου πρὸς 30 κατοίκους καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐσχάτως ἐγένετο ἔκθεσις ὧν διατετηρημένων. Τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐκέρδησε σει-
ρὰ ὧν, διατηρηθέντων ἐντὸς λεπτοῦ ἀχύρου, ἐν ᾧ ἐτοποθετήθησαν μὲ τὸ ἔμπροσθεν μέρος πρὸς τὰ κά-
τω. Τὰ οὕτω διατηρηθέντα ὡς οὐδεμίαν εἶχον κα-
κὴν ὁσμὴν ἢ γεῦσιν. Τὸ δεύτερον βραβεῖον ἀπενε-
μήθη εἰς τὸν ἐκθέτην ὧν, ἅτινα διετηρήθησαν περι-
βεβλημένα διὰ κηρίου καὶ ἐντεθειμένα ἐν ἐλαίῳ. Ἄλλα ὡς, ἅτινα διὰ πολυπλοκωτέρων τρόπων οἱ ἐκθέται ἐπειράθησαν νὰ διατηρήσωσιν, εἶχον φθαρῇ. Τὰ ἐκτεθέντα ὡς ἐτηρήθησαν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ὥστε αἱ μέθοδοι δι' ὧν ἐπροφυλάχθησαν τὰ βραβευθέντα ἀπεδείχθησαν ἀλάνθαστοι.

Ἐσχάτως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρ-
κίας Σαῖτ πασσᾶς ἐπαρashedμοφορήθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ «Ὀλλανδικοῦ Λέοντος». Ἀλλ' ἐβράδυνεν ἐπὶ πολὺ νὰ λάβῃ τὰ σήματα τοῦ παρασήμου καὶ ἰδοὺ διατῆ. Κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ παρασήμου τοῦ «Ὀλλανδικοῦ Λέοντος» τὰ διδόμενα σήματα αὐτοῦ εἰσὶν ἐκ ναστοχάρτου, ἵνα κατάδηλον ἐκ τούτου γέ-
νηται ὅτι «πᾶσα ἡ ἀξία τοῦ παρασήμου συνίσταται εἰς τὴν προσγινομένην τῷ παρασημοφορουμένῳ τι-
μῇ.» Ἀφ' ἐτέρου πάντα τὰ ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως ἀπονεμόμενα παράσημα ἔχουσιν ἱκα-
νῶς σπουδαίαν μεταλλικὴν ἀξίαν καὶ ἡ θέσις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ τῶν Κάτω Χωρῶν ἐδυσκολεῖται κάπως, ἵνα δὲ ἐξέλθῃ τῆς δυσχερείας ταύτης ἐζήτησεν ὅπως γείνῃ κολακευτικὴ ἐξαίρεσις διὰ τὸν ὀθωμανὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, ἀπονε-
μομένων αὐτῷ τῶν σημάτων ἐκ μετάλλου πολυτί-
μου καὶ ἀδαμαντοκοσμητῶν. Τὸ ἔργον ἀνετέθη εἰς τὸν χρυσοχόον τῆς αὐλῆς. Θὰ φέρωσι δὲ τὰ σήματα, τὰ διὰ τὸν Σαῖτ πασσᾶν προωρισμένα, ἀργυροῦν σταυρὸν ἐσμιλτωμένον καὶ κεκοσμημένον μετα-
ξὺ τῶν βραχιόνων διὰ 4 W ἐκ χρυσοῦ. Ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ σταυροῦ ὑπάρχει θυρεὸς χρώματος κυανοῦ καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν φέρων χρυ-
σοῖς γράμμασιν· Virtus nobilitat. Τὸ παρά-
σημον ἐπιστεφόμενον διὰ τοῦ ὀλλανδικοῦ στέμ-